

FRÉTTABRÉF

ÍSLENSK ÆTTLEIÐING

September 1995

Útilegan

Í sumar var farið í útilegu félagsins í tiunda skiptið en fyrsta útilegan var sumarið 1986 að Varmalandi í Borgarfirði. Síðan hefur verið tjald-að í nafni félagsins á Suðurlandi, Vesturlandi og í þó nokkur skipti á Norðurlandi.

Í ár vorum við á Hólum í Hjaltadal í stórkost-legu umhverfi með góða aðstöðu. Krakkarnir gátu farið á hestbak, í silungsveiði, sund og margt fleira var brallað.

Á laugardeginum fengum við leiðsögn um Hóladómkkirkju og sögu hennar og á sunnudagsmorgnunum var messa og hlýtt á söng Jóhanns Máss Jóhannssonar bónda og tenórs.

Frekar far nú fámennt í ár, ef til vill vegna tíðarfarsins í sumar en goðsögnin um „pottþétt“ norðlenskt sumar hefur ít-rekað brugðist okkur og kennt okkur það að við búum jú á Íslandi og verðum bara að klæða

okkur miðað við aðstæður hverju sinni frekar en að hætta við þátttöku.

Útilegan er orðin fastur punktur á sumrin hjá mörgum fjölskyldum í félaginu sem hafa komið öll tíu árin og það er alltaf jafn gaman að sjá hvað krakkarnir skemmta sér vel saman þó að mörg þeirra hittist bara betta eina skipti á árinu.

Höldum fast í þessa góðu hefð sem útilegan er orðin og látum hana ekki leggjast af.

Frá vinstri: Hrund, Ragnheiður, Sigríður, Jóhanna, Eik og Ívar.

Skrifstofan

Skrifstofan er opin á miðvikudögum og föstudögum kl. 10-12 f.h. en fólk er bent á að panta sér tíma ef það getur ekki komið þegar opið er.

Sími 551 4280 - Fax 562 4910

**Vinsamlegast
munið að greiða
félagsgjöldin**

Bræðurnir Tryggvi Björn Og Páll Ásgeir Davíðssynir bregða á leik með krökkunum.

Indónesíudagur

Pann 28. maí s.l. hélt íslensk ættleiðing svo-nefndan Indónesíudag í samkomusalnum að Ármúla 40, Rvík.

Rætt hafði verið um það nokkurn tíma innan stjórnar og skemmtinefndar að hafa einhverja samkomu fyrir börnini frá Indónesiú. Af fenginna reynslu af góðri þátttöku þegar komið var saman til að hitta Chandana Bose frá Indlandi og síðar Sri Lanka degi, var ákvæðið að gera tilraun með að hóa saman Indónesíubörnum og fjölskyldum þeirra. Til að gera langa sögu stutta, þá fór þátttakani fram úr öllum vonum. Okkur var hætt að lítast á að við kæmum öllum fyrir,

því fólk var að bætast í hópinn fram á síðustu stundu. En allt tókst þetta samt mjög vel þótt þróngt hafi verið setið, en þátttakendur urðu 110.

Við fengum til liðs við okkur brádhressa unga menn, þá Pál Ásgeir og Tryggva Björn Davíðssyni en þeir eiga rætur að rekja til Indónesiú. Bræðurnir fluttu okkur bæði fróðleg og skemmtilega dagskrá í máli og myndum, leik og söng. Einnig fengu við ýmsa fallega listmuni að láni og skreyttum salinn með þeim. Ekki má gleyma glæsilegu hlaðborði indónesískra réttu.

Þessi dagur var sérlega ánægjulegur og vel heppnaður og vonum við að þátttakendur eigi góðar minningar frá þessum ljúfa vordegi.

Ádis Guðmundsdóttir.

10 rétta indónesískt hlaðborð.

FRÉTTABRÉF

Útgefandi: Íslensk ættleiðing

Ábm.: Guðrún Sveinsdóttir

Ritstjóri: Hrönn Ríkharðsdóttir

Prentun: Prentverk Akraness hf.

Frá skrifstofunni

Nýjum umsóknum hefur fjöldað nokkuð á árinu og voru í lok ágúst orðnar fleiri en altt árið í fyrra. Flestir vilja sem fyrr ættleiða frá Indlandi, en tvær umsóknir hafa verið sendar til Thailands, ein er langt komin í kerfinu í Kólombíu og þrjár í vinnslu banngað. Í Rússlandi er ein fullgild umsókn og fleiri að ganga frá umsóknum. Rílega 20 hjón eru á biðlista.

Frá Calcutta hafa komið átta börn og eitt væntanlegt í október, öll hafa börnin verið ung, frá fimm til sjö mánaða við komu til Íslands. Myndarlegur strákur kom frá Thailandi í maí, þá nýorðinn fjögurra ára.

Eins og fyrrí ættleiðingar íslenskra hjóna frá Thailandi gekk allt mjög vel og virðist skipulag í Bangkok vera eins og best verður á kosið. Eini gallinn þar er sú regla að hjón sem þegar eiga eitt barn verða að bíða mjög lengi eða um tvö og hálftrár eftir öðru barni. Barnlausir farar á forgangslista og bíða í um 18 mánuði. Sami bið-

tími er gefinn upp í Kólumbíu og er sama hvort um fyrsta eða annað barn er að ræða, þriðja barn fær fólk ekki að sækja um nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi.

Biðtími í Moskvu hefur ekki verið fastsettur af opinberum aðilum, en við höfum reiknað með einu og hálfu til tveimur árum. Ný lög hafa verið sett um ættleiðingar í Rússlandi, en þar sem formlegt samband var varla komið á milli landanna hefur enn ekki komið barn þaðan á vegum félagsins.

Stjórn Íslenskar ættleiðingar hefur undanfarið reynt að koma á samstarfi við fleiri ættleiðingarlönd en of snemmt er að fullyrða hver niðurstaðan verður.

Mjög margir hafa leitað upplýsinga um ættleiðingar á árinu og virðist um fjórðungur þeirra skila sér á biðlistann, sem er mjög svipað og t.d. í Svíþjóð. Biðlistar eftirættleiðingum stytturna nokkuð bæði hér og í nágrennalöndum okkar þegar glasafrögvunar og aðrar tæknifrögvunar urðu algengar, en nú virðast margir vera búinir að reyna þá leið og hugleiða nú ættleiðingu því eins og allir vita tekst ekki nema hluta hjóna að eignast börn með aðstoð tækninnar.

Skoðun stjórnarinnar er að alls ekki eigi að líta á ættleiðingu sem síðasta kost. Að eignast barn við ættleiðingu er alveg jafn sjálfsagt og eðlilegt og að eignast barn með ýmiss konar tæknifrögvun, enda hefur sýnt sig að flestir sem þegar hafa ættleitt og býðst að eignast annað barn með glasafrövgun kjósa heldur að ættleiða annað barn. Auðvitað ráða persónulegar skoðanir fólks því hvað það velur, en við verðum að halda öllum möguleikum opnum og láta ættleiðingu sem valkost ekki gleymast.

Albúmið

Freydís Björk Kjartansdóttir f. 4. okt. 1994 í Calcutta, kom heim í apríl 1995. Hún á fimm ára brðður sem líka er fæddur í Calcutta og heitir Jón Helgi.

Fatasöfnun

Við höfum sent mikið af fatnaði til Calcutta á árinu. Allir sem þangað hafa farið hafa tekið með sér fulla tösku og verður svo áfram. Síðast bað Chandana um rúmföt og handklæði og gátum við orðið við beiðni hennar. Hún bað okkur að skila kæru þakklæti til ykkar allra sem hafa lagt henni lið.

Íslensk Birta frá Kolumbiú

Ævintýrið um Birtu Marsilíu byrjaði með ör-stuttu símtali frá Kolumbiú: „Við erum búin að finna handa ykkur tveggja mánaða stúlku. Hún er með brúnt hár og brún augu. Þið verðið að koma strax.“ Átta dögum síðar komum við til Bogótá á laugardegi og snemma á mánudags-morgnинum vorum við mætt á Casa de la Madre, stofnuninni sem Birta var á. Eftir drykk-langa bið kom loksins sú af stýrunum, sem fór með mál okkar, og þegar hún hafði rætt við okkur í nokkrar mínútur kallaði hún á unga konu í hvítum búningi, sem kom inn með pela og ör-litinn böggul með móbrún augu. „Þetta er dóttir ykkar,“ sagði konan og fór. Við sátum eftir og störðum opineygð á telpukrilið, sem eftir örfáar sekúndur gerði það sem hún hefur gert mest af síðan: Brost!

Ævintýrið átti sér auðvitað langan aðdrag-

anda, og nokkra brautagöngu. Heimilisfangið á Casa fengum við í Bandaríkjunum og fliðtegla eftir að við sóttum um fengum við jákvætt svar. Það var árð 1991. Við vorum eðlilega afar spennt yfir því sem í vændum var og skrifudum af og til að leita fregna. Ekki oft, fannst okkur, en ef til vill þriðja hvern mánuð. Loks fengum við bréf, þar sem okkur var sagt, að við fengjum örugg-lega barn, og við ættum að hætta að skrifa. Það truflaði bara. En ekkert gerðist í 4 ár. Þá var ég á leið um S-Ameríku og gerði mér ferð til Casa. „Við héldum að þið væruð hætt við,“ sagði hæstráðandi, þegar ég leitaði fregna af mínu barni. „Þið skrifuðu nefnilega aldrei!“

Pegar við komum til Bogótá gistum við á litlu hótel í miðborginni, Halifax. Þar gista margir foreldrar frá austurströnd Bandaríkjanna og Skandinavíu, sem eru að sækja börn til ættleiðingar. Það er mjög gott en ódýrt á evrópskan mælikvarða, enskumælandi starfsþólk með að-gang að læknum, enskumælandi leigubílstjórum og býður upp á allt sem þarf til að hugsa um ör-smátt barn. Þetta umhverfi er ómetanlegt við svona aðstæður og óhætt að mæla með Hótel Halifax við þá sem ef til vill kynnu að sækja til Bogótá.

Bandarísku ættleiðingafélögini og þau skandinavísku hafa öll skrifstofur sem hver um sig hefur nokkra starfsmenn til að aðstoða tilvondandi foreldra eftir að til Bogótá kemur. Íslendingar hafa að engu sílu að hverfa. Parna talar enginn ensku og engin leið að fóta sig nema með túlki. Í fyri ferð minni hafði ég komist í kynni við afar úrræðagóðan lögfræðing. Þegar við komum að sækja Birtu réðum við hann og að hans ráði enskumælandi konu, Olgu Lúziu. Hún hafði fyrir bíl að ráða og fór með okkur á hverjum degi það sem við vildum; túlkaði fyrir okkur, skammaðist og reifst við þá sem þurfti, en var stimamjúk og örhlát við aðra.

Heimurinn er alls staðar líttill og hending réði að einmitt þessi lögfræðingur átti systur, sem hafði unnið á Casa og önnur systir hans hafði ættleitt þaðan barn fyrir 30 árum. Ekki spilti það fyrir. Hann gjörþekkti líka alla lögfræðingana, dómarana og stofnanirnar sem þurfti að

Árný með Birtu Marsilíu á Hótel Halifax örfáum dögum eftir komuna til Bogótá.

kljást við. Þau voru sem sagt þyngdar sinnar virði í gulli. Bæði lögfræðingurinn og Olga hafa síðan skrifnað okkur og sagst vilja vinna fyrir íslensk hjón sem kynnu að koma til að ættleiða og okkur væri ánægja að koma fólkí í samþand við þau. Á íslenskan mælikvarða er þjónusta þeirra ódýr. Lögfræðingi stofnunarinnar þurftum við að greiða 60 þúsund krónur, en þó okkur þætti sjálfsgagt að greiða a.m.k. kostnað stofnunarinnar vegna

Birtu sögðu forráðamenn hennar, að síkt tíðk-aðist ekki.

Millum stöðugra leiðangra til dómara, lögfræðinga, löggiltira túlka og félagsráðgjafa þurftum við að koma reglulega með Birtu á gamla heimilið og gátum farið þar allra ferða okkar. Það var góð stofnun. Mikið af starfsfólk og hreinlæti eins og best varð á kosíð. Íslenska velferðarkerfið hefði verið fullsæmt af henni. Okkur var sagt að ef á annað borð væri búið að veita jákvætt svar, væri biðtiminn aldrei yfir 2 ár. Við tókum eftir að Bandaríkjamennirnir biðu yfirleitt ekki lengur en 9-12 mánuði, en Skandinávar svolítid lengur.

Á BIENESTAR, fjölskylduráðuneyti Kolumbiú, var okkur sagt, að væru foreldrar á annað borð metnir hæfir, þá væri öruggt að þeim yrði fundið barn, enda væri nóg framboð af þeim. En flestar stofnanir, þó ekki allar, setja 40 ár sem aldurshámark, a.m.k. yfir fyrsta barn, og yngri foreldrar hafa forgang að yngstu börnunum.

Fyrir þá sem hafa áhuga er hægt að nálgast ítarlegri lýsingu á öllu ættleiðingarferlinu í Kolumbiú, með upplýsingum hvernig best er að stíga glímuna við skrifræðið þar í landi hjá skrifstofu Isl. ættleiðingar.

**Össur Skarphéðinsson og
Árný Erla Sveinbjörnssdóttir.
Sími 552 7363.**

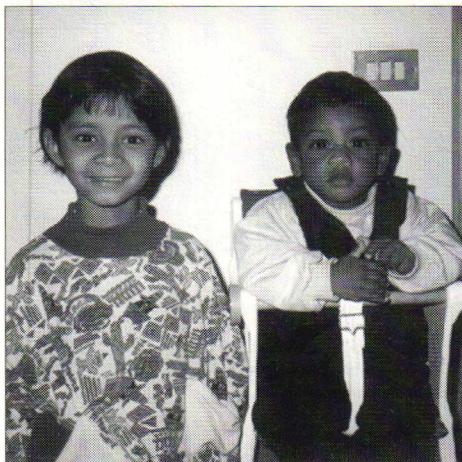

Brosmild feðgin heima á Vesturgötunni í Reykjavík.

Hamingjusamur faðir á Hótel Halifax, langt í burtu frá pólitísku þrasi.

Albúmið

Regína, 6 ára, er fædd í Calcutta. Hún eignaðist bróður, sem líka er fæddur þar 27. apríl 1994 og kom heim til Íslands í janúar 1995. Hann heitir Sigurður Benóný og eru þau Sigurðarbörn.

Lilia Kolbrún kom til Íslands í febrúar 1995 frá Calcutta 6 mánaða gömul. Hún býr nú á Hellissandi.

Tinna, fædd 1985 á Sri Lanka, og Rakel, fædd 1988 í Calcutta, Þórarinsdætur, búa á Húsavík.

Páll Thamrong Snorrason kom frá Thailandi í mai, rétt eftir fjögurra ára æfmaelið sitt. Hann býr nú á Seyðisfirði.

Börn og starfsstúlkar á brnaheimilinu sem Chandana Bose starfrækir í Calcutta og Íslensk ættleiðing styrkir.

Heim til borgar gleðinnar, Calcutta

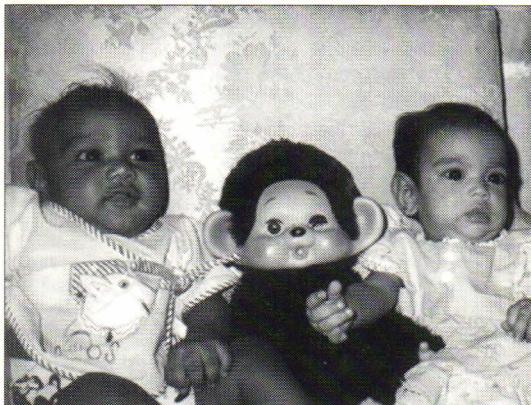
Sænsk stúlka, María, fór 15 ára gömul aftur til Calcutta, borgarinnar þar sem hún fæddist. Hér eru nokkrir punktar úr frásögn hennar.

– „Eftir ferðina er ég stolt yfir að vera Indverji en um leið stolt yfir að vera sænsk.“

– Móðir Mariu hafði áhyggjur af því hvernig þeim yrði tekið sem fjölskyldu og sagði við forstöðumann barnaheimilisins að það besta fyrir börn sem ekki gætu alist upp hjá foreldrum sínum væri að eignast kjöfjölskyldu í eigin landi og ef það væri ekki hægt þá kjörfjölskyldu í öðru landi. Hann horfði á hana og sagði: Í augum Hindúa er eðlilegt að líta á konuna sem sér um og gætir barns sem móður þess. Guðinn Krishna fæddist í fangelsi og ólst upp hjá föðursystur sinni. Við vitum öll að hún er móðir Krishna.“ Hann leit á þær mæðgur og sagði: „Þú ert móðir Mariú.“

– Við Mariu var sagt að öll börn eigi rétt á að fæðast í hjörtum foreldra sinna. Þú ert fædd í hjörtum kjörfeldra þinna. Hvort er meira virði að vera til í legi eða hjarta? Þú hefur útlit þitt og húðlit frá kynforeldrum þínum. En sálina, hugmyndir þínar um lífið og tilveruna, gildismat þitt er komið frá kjörforeldrum þínum.

Albúmið

Einar Gauti Helgason og Katrín María Karlsdóttir voru að leggja af stað heim til Íslands frá Calcutta, begar bessi mynd var tekin. Heima biðu eldri bræður sem líka eru fæddir í Calcutta. Fjölskyldurnar búa á Akureyri.

Fræðslufundur með Lene Kamm

Þann 25. og 26. ágúst sl. stóð Íslensk ættleiðing fyrir fræðslufundum. Við fengum til landsins danskan sálfraðing, Lene Kamm, sem hefur unnið mikjöld í sambandi við þessi mál í Danmörku, einnig gat hún talað af eigin reynslu, því sjálf er hún kjörbarn.

Á fyrri fundinn var boðið félagsráðgjöfum viðs vegar af landinu og öðrum þeim sem að þessum málum koma innan kerfisins og var hann vel sóttur. Sá síðari var ætlaður félagsmönnum og öllum þeim sem áhuga hafa á þessum málum. Gaman hefði verið að sjá fleiri félagsmenn á þeim fundi því þarna bauðst okkur einstakt tækifæri til að ræða þau mál sem okkur eru efst í huga varðandi börnir okkar. Einnig gafst biðlistafolki tækifæri til að ræða um það sem að undirbúnningi ættlæðingar snýr.

Prátt fyrir fremur fámennan fund náðist góð samvinna og folk vann saman í hópum, lagði fyrirspurnir fyrir Lene og einnig var hún sjálf með ýmis atriði,

sem hún ræddi um. Óhætt er að segja að allir hafi verið ánægðir í lokin, þótt eflaust hefði verið hægt að spjalla fram á kvöld.

Vonandi getur félagið boðið uppá fleiri fundi sem þennan í framtíðinni.

Guðlaug Guðmundsdóttir.

Frá formanni: *Opið hús*

Á fræðslufundinum sem Lene Kamm hélt með félagsmönnum kom fram mikill áhugi og óskir um að myndaðir yrðu umræðuhópar, þ.e. foreldrar og þeir sem eru á biðlista eftir ættleiðingu gætu hitst og spjallað saman, leitað ráða eða boríð saman bækur. Þess vegna höfum við ákveðið að hafa opið hús fimmtudaginn 12. október n.k. til að heyra frá ykkur frekari hugmyndir um hvaða form væri hægt að hafa á slíkum fundum.

Pað er mikill áhugi hjá stjórn ÍÆ að bregðast við þessum óskum en okkur finnst nauðsynlegt að fá viðbrögð frá félagsmönnum við hugmyndinum. Félagið er fyrir ykkur og fjölskyldur ykkar og þið elgið að fá út úr því eins mikjöld og mögulegt er en þá þarf líka að láta í sér heyra annars gerist ekkert.

**OPIÐ HÚS 12. OKTÓBER
KL. 20. HEITT Á KÖNNUNNI**

PRENTVERK

frá A til Ö

PRENTVERK AKRANESS hf.
Heiðargerði 22 - 300 Akranes - Sími 431 1127 - Fax 431 1804